

Arrest

nr. 188 686 van 21 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Iraakse nationaliteit en bent u geboren op 24 februari 1994, in de wijk Al Kadhimiya (stad Bagdad). U bent een sjiïet van Arabische origine. U woonde in de wijk Al Kadhimiya (stad Bagdad).

Uw vader is sinds 2014 lid van de sjiïtische militie Asa'ib Ahl Al Haq. Uw vader was binnen deze militie opgeklommen tot een belangrijke positie. Op 13 augustus 2015 heeft uw vader u gevraagd om u aan te sluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq. U hebt gezegd dat u bedenktijd nodig hebt. Daarna bent u naar uw oom gegaan. Deze had u aangeraden om Irak te verlaten.

Met de hulp van uw oom hebt u op 15 augustus 2016 Irak verlaten. Na een reis van ongeveer twee weken bent u op 3 september 2015 in België aangekomen. Vier dagen later hebt u uw asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw origineel nationaliteitsbewijs (d.d. 14/08/2014) neer. Tevens legt u kopieën neer van volgende documenten: de woonstkaart van uw vader (d.d. 21/06/2011), uw rantsoenkaart (d.d. 07/10/2013), een dankbrief van Asa'ib Ahl Al Haq aan uw vader (zonder afgiftedatum), 3 foto's van uw vader bij de militieleden van Asa'ib Ahl Al Haq (zonder afgiftedatum), een dreigbericht dat u van uw vader hebt gekregen (zonder afgiftedatum).

Bij terugkeer naar Irak vreest u door uw vader of door de militieleden van Asa'ib Ahl Al Haq gedood te worden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst kunnen uw verklaringen met betrekking tot de positie van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq niet overtuigen. Over de activiteiten van uw vader kan u enkel zeggen dat hij vaak ging strijden en dat hij verantwoordelijk is voor andere soldaten (CGVS, p. 5). U geeft slechts een vaag en algemeen antwoord. U vertelt niet op een spontane en gedetailleerde manier over de activiteiten van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq. De geloofwaardigheid van uw beweringen wordt hierdoor aangetast. Ook naar meer informatie gevraagd over de gevechten die uw vader heeft gevoerd voor Asa'ib Ahl Al Haq, blijven uw antwoorden op de vlakke. U zegt enkel dat uw vader in Ramadi en Mosul heeft gevochten. Verder weet u niet wanneer uw vader op deze plaatsen gevochten heeft (CGVS, p. 5). Dat u niet meer informatie weet over de activiteiten van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq is niet aannemelijk en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Ook om meer duidelijkheid gevraagd welke verantwoordelijkheid uw vader had voor de andere soldaten, kan u alleen zeggen dat hij bevelen geeft aan de andere soldaten en dat zij dan gaan vechten (CGVS, p. 6). Dit antwoord is opnieuw vaag, algemeen en geeft geen nieuwe informatie. Gezien het belang van uw vaders' activiteiten voor Asa'ib Ahl Al Haq in het kader van uw asielrelaas tast dit gebrek aan kennis de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. Bovendien beweert u dat uw vader thuis nooit over zijn activiteiten bij Asa'ib Ahl Al Haq vertelde. Gezien uw eerdere verklaring dat uw vader vanwege zijn radicaal geloof zich bij Asa'ib Ahl Al Haq aansloot (CGVS, p. 4) en het prestige dat de sjjiitische militieleden genieten bij een groot deel van de sjjiitische gemeenschap (cfr. COI Focus: Irak: rekrutering door Popular Mobilization Units / Al Hashd Al Shaabi), is het niet plausibel dat uw vader niet over zijn werkzaamheden bij Asa'ib Ahl Al Haq zou praten. U verklaart verder dat u stiekem naar uw vader luisterde wanneer hij met zijn kompaan hierover praatte (CGVS, p. 5). Ondanks dat u uw vader afluisterde over zijn activiteiten bij Asa'ib Ahl Al Haq, geeft u slechts vage, algemene en beperkte antwoorden met betrekking tot de taken en activiteiten van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq. Hierdoor rijzen er ernstige twijfels over de oprechtheid van uw asielrelaas. Verder beweert u dat uw vader een dichte positie had bij Qais Al Khazali, de oprichter van Asa'ib Ahl Al Haq (CGVS, p. 4). Gevraagd hoe uw vader naar deze positie is kunnen opklimmen, zegt u dat u dat niet weet. U had immers geen contact met die mensen. Wanneer u erop gewezen wordt dat u wel contact met uw vader had, zegt u enkel dat u daar nooit naar had gevraagd bij uw vader (CGVS, p. 5). Gezien het belang van uw vaders' positie bij Asa'ib Ahl Al Haq in uw leven, is het weinig waarschijnlijk dat u uw vader nooit hebt gevraagd naar zijn positie binnen de militie. Hierdoor wordt andermaal de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd. Gezien het prestige dat gepaard gaat met een dergelijk bevoorrechte positie binnen Asa'ib Ahl Al Haq, is het evenmin aannemelijk dat uw vader hierover zou zwijgen. Ook dit ondermijnt alweer de geloofwaardigheid van uw beweringen. Wanneer u opnieuw gevraagd wordt om te vertellen hoe uw vader tot die positie dichtbij Qais Al Khazali is kunnen opklimmen, antwoordt u dat uw vader in rang gestegen is omdat hij als overwinnaar van Ramadi en Mosul is teruggekeerd (CGVS, p. 13). Opnieuw geeft u een onduidelijk antwoord over de rol van uw vader. Wanneer u erop gewezen wordt dat vele militieleden zijn teruggekeerd als overwinnaar, zegt u enkel dat uw vader werd gepromoveerd vanwege zijn ouderdom en radicaal geloof (CGVS, p. 13). Ook dit antwoord verklaart niet waarom uw vader uit de vele radicale gelovigen die Asa'ib Ahl Al Haq telt, werd geselecteerd om een dichte positie bij Qais Al Khazali te bekleden. Ook dit vermindert opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweringen.

U tracht uw verklaringen met betrekking tot de positie van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq te ondersteunen door het neerleggen van een dankbrief van Asa'ib Ahl Al Haq aan uw vader. Uw verklaringen met betrekking tot deze brief ondermijnen echter nog meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo kent u de concrete inhoud van de dankbrief niet. U zegt dat u de inhoud niet kent vanwege uw analfabetisme (CGVS, p. 9). U laat u dit document toesturen door uw moeder (CGVS, p. 9). Dat u echter niet aan uw moeder noch aan iemand anders naar de inhoud van dit document zou vragen is gezien het belang van dit document voor uw asielrelaas niet aannemelijk. Dit tast de geloofwaardigheid van uw asielverhaal aan. Uw gebrek aan kennis is des te opvallender, aangezien

u wel de moeite hebt gedaan om de inhoud van het dreigbericht dat u van uw vader hebt gekregen, te achterhalen (CGVS, p. 10). U weet evenmin wanneer uw vader deze dankbrief heeft gekregen. Ook uw moeder zou niet weten wanneer uw vader deze brief gekregen heeft (CGVS, p. 9). Gezien het aanzien dat voortkomt uit de positie van uw vader en de persoonlijke overtuiging van uw vader, is het weinig waarschijnlijk dat u noch uw moeder op de hoogte zou zijn van deze brief. U werd geconfronteerd dat het niet aannemelijk is dat uw moeder niet weet wanneer uw vader deze brief had gekregen. U antwoordt alleen dat uw moeder de brief gevonden heeft toen ze de kast van uw vader doorzocht. U verheldert de onaannemelijkheid in uw verhaal niet. Dit doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder legt u ook drie foto's neer van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq. Ook uw gebrek aan kennis over deze foto's ondermijnt de oprechtheid van uw asielmotieven. Zo weet u niet waar deze foto's genomen zijn, noch naar aanleiding van welke gebeurtenis deze foto's genomen zijn. Uw moeder zou de foto's gevonden hebben in de kleerkast van uw vader (CGVS, p. 9). Alweervalt uw gebrek aan interesse in de activiteiten van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq op. Gezien de rol die het lidmaatschap van uw vader bij Asa'ib Ahl Al Haq heeft in uw asielmotieven is het niet aannemelijk dat u niet over meer bijzonderheden van deze foto's beschikt. Om die reden wordt wederom de geloofwaardigheid van uw asielaanpak geschaad.

Net zo min overtuigen de verklaringen over de activiteiten van uw broer bij Asa'ib Ahl Al Haq. U slaagt er weer niet in om een spontane, gedetailleerde omschrijving te geven van de activiteiten van uw broer bij Asa'ib Ahl Al Haq. Gevraagd naar de taken die uw broer heeft bij Asa'ib Ahl Al Haq, kan u enkel vertellen dat uw broer een normaal persoon is, maar dat de mensen schrik van hem hebben omdat hij de zoon van een verantwoordelijke is (CGVS, p. 5). Andermaal vertelt u niet uit eigen beweging over bijzonderheden van de activiteiten van uw familieleden bij Asa'ib Ahl Al Haq. Dit schaadt alweerde geloofwaardigheid van uw beweringen. Een tweede maal gevraagd wat uw broer concreet bij Asa'ib Ahl Al Haq doet, kan u enkel mededelen dat uw broer strijdt bij Asa'ib Ahl Al Haq (CGVS, p. 6). Dit antwoord voegt nauwelijks enige informatie toe. Zelfs een derde maal gevraagd wat Asa'ib Ahl Al Haq tijdens deze gevechten van uw broer verwachtte, herhaalt u uw eerder antwoord en zegt u dat u niet weet of uw broer schuldige of onschuldige mensen moest vermoorden (CGVS, p. 6). Ook nu geeft u geen bijkomende informatie. Uw verklaringen beperken zich tot de mededeling dat uw vader en broer zijn aangesloten bij Asa'ib Ahl Al Haq, zonder daarover details te verschaffen. Gezien het belang van hun lidmaatschap in het kader van uw asielaanpak, tast dit gebrek aan kennis de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Verder kunnen ook uw verklaringen met betrekking tot de dwang die op u werd gelegd om u bij Asa'ib Ahl Al Haq aan te sluiten niet overtuigen. Zo beweert u dat de vraag van uw vader om u aan te sluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq als een verrassing kwam (CGVS, p. 11). Dat de vraag van uw vader als een verrassing kwam is niet aannemelijk. Uw vader had immers een jaar eerder ook aan uw oudere halfbroer gevraagd om zich aan te sluiten (CGVS, p. 5). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u enkel dat u broer gelovig is en bidt (CGVS, p. 11). Uw antwoord kan de onwaarschijnlijkheid niet verhelden. Bovendien is uw antwoord tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat uw vader de enige praktiserende gelovige is in uw gezin (CGVS, p. 3). Gewezen op uw eerdere verklaringen, vertelt u enkel dat uw vader radicaal gelovig is en uw broer is gelovig maar niet in dezelfde graad als uw vader (CGVS, p. 11). U verheldert de tegenstrijdigheid niet, waardoor uw verklaringen aan geloofwaardigheid inboeten.

U beweert eveneens dat u tegen uw vader zei dat u de volgende keer zou gaan meedoen, maar deze keer nog niet. Uw vader zou hier zonder meer akkoord mee zijn gegaan (CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd om moment per moment te vertellen wat er gebeurd is toen uw vader u vroeg om u aan te sluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq, herhaalt u dat u zei dat u deze keer niet zou meegaan, maar wel de volgende keer (CGVS, p. 11). U geeft niet aan dat uw vader problemen had met uw antwoord. U kunt zonder veel moeite uw vader overtuigen om uw aansluiting bij Asa'ib Ahl Al Haq uit te stellen. Dit vormt een sterke indicatie dat uw vrees om door uw vader gedood te worden mocht u zich niet aansluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq ongegrond is. U verklaart eveneens dat uw broer zich vrijwillig heeft aangesloten bij Asa'ib Ahl Al Haq. U vertelt zeer duidelijk dat uw broer niet gedwongen werd, en dat hij niet onder druk werd gezet (CGVS, p. 5). Ook deze verklaring vormt een aanwijzing dat de dwang die u zou ervaren van uw vader niet van dergelijke aard is dat u een redelijke vrees zou hebben om gedood te worden.

Er wordt u eveneens gevraagd naar de reden dat u de vraag van uw vader om u aan te sluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq niet hebt geweigerd. U antwoordt alleen dat u schrik hebt van bloed, u bent een normaal persoon. U hebt schrik van stelen, plunderen, ontploffingen, bloed en moord (CGVS, p. 11). Hoewel dit persoonlijke motieven zijn om u niet aan te sluiten bij Asa'ib Ahl Al Haq, verheldert u niet waarom u deze redenen niet tegen uw vader kon zeggen. Ook een tweede maal gevraagd waarom u uw vader niet hebt geweigerd, zegt u enkel dat hij u wilt laten vechten en anderen vermoorden. U zegt dat u nooit een wapen hebt gehad en dat u nog nooit een vermoord persoon hebt gezien (CGVS, p. 12). Opnieuw

slaagt u er niet uw reden uit te leggen dat u de vraag van uw vader niet durft te weigeren. U kan dit niet verhelderen, waardoor de authenticiteit van uw asielrelaas wordt ondermijnd. Zelfs een derde maal gevraagd waarom u uw vader niet geweigerd hebt op het moment dat uw vader u vraagt om u bij Asa'ib Ahl Al Haq aan te sluiten, kan u enkel vertellen dat Asa'ib Ahl Al Haq een gehate groep in Irak is, hij is uw vader en u kon het hem niet vertellen (CGVS, p. 12). Ook dit antwoord verduidelijkt niet uw beweegredenen om uw vader niet te weigeren. Uw kan uw motieven om niet uw vader af te wijzen niet verhelderen. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Om uw relaas te ondersteunen legt u een sms-bericht met doodsbedreigingen neer dat u van uw vader gekregen heeft (CGVS, p. 10). Er werd u ook gevraagd of uw vader u op andere manieren heeft proberen te contacteren. U beweert van niet omdat uw vader uw nieuw telefoonnummer niet heeft (CGVS, p.10). Dat uw vader een geschreven bericht zou sturen naar zijn zoon die analfabeet is, is niet plausibel. Bovendien beweert u dat uw vader u niet op een andere manier gecontacteerd heeft omdat hij uw nieuw telefoonnummer niet heeft (CGVS, p. 10). Deze verklaring is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u een bericht van uw vader hebt ontvangen. Door deze incoherentie wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw aangetast. U werd eveneens geconfronteerd dat het niet aannemelijk is dat u een geschreven bericht van uw vader zou ontvangen, maar dat uw vader u niet zou telefoneren. U kan enkel antwoorden dat uw vader zeker was dat u het bericht door iemand anders zou laten voorlezen. Uw antwoord kan geenszins de vastgestelde onwaarschijnlijkheden uitklaren. Hierdoor rijzen er ernstige twijfels over de authenticiteit van uw asielrelaas.

Volgens uw verklaringen zouden ook uw jongere broers aan de beurt komen om door uw vader gerekruteerd te worden (CGVS, p. 13). Toch zou u tijdens uw telefonische contacten met uw moeder nooit geïnformeerd hebben naar uw broers. Als er iets met hen zou gebeuren zou uw moeder het wel vertellen. De reden dat u nooit achter uw broers hebt gevraagd, is omdat u er niet aan gedacht had (CGVS, p. 13). Het gebrek aan interesse in het welzijn van uw jongere broers, die hetzelfde lot als u dreigen te ondergaan is niet aannemelijk. Daarenboven geeft u geen valabele reden om dit gebrek aan interesse te verklaren. Wederom vermindert dit de geloofwaardigheid van uw asielverhaal.

Omwille van al de hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart en de woonkaart van uw vader ondersteunen hoogstens uw verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en uw afkomst. Deze elementen staan hier echter niet ter discussie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat

de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para 34; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “*Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*” van 23 juni 2016, en de COI Focus “*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*” van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “*Position on Returns to Iraq*” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat.

Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwed door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni – augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschaligere aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar

specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 tot en met 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt vooreerst als volgt in zijn verzoekschrift: "*Verzoeker volhardt in zijn asielrelaas en de verklaringen met betrekking tot zijn vrees voor vervolging. Hij is het niet eens met de appreciatie van verwerende partij.*"

Vervolgens meent verzoeker dat hij, gelet op de actuele veiligheidssituatie in Bagdad, in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Hij heeft een zeer uitgebreide uiteenzetting aangaande deze veiligheidssituatie en besluit als volgt:

"Verwerende partij meent ten onrechte dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad niet gekwalificeerd dient te worden als willekeurig geweld. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Voorts dient de actuele veiligheidssituatie in Bagdad gekwalificeerd te worden als willekeurig geweld. Door hem het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met 23 stukken.

Per drager brengt verweerder op 4 mei 2017 samen met een aanvullende nota de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 6 februari 2017 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door zijn vader dan wel door de sjiiitische militie Asa'ib Ahl Al Haq (hierna: AAH) zal worden gedood ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over de positie en activiteiten van zijn vader bij AAH onaannemelijk vaag en beperkt zijn, (ii) hij zonder aannemelijke verklaring niet op de hoogte is van de inhoud van de dankbrief van AAH aan zijn vader die hij voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), (iii) hij evenmin op de hoogte is van waar of waarom de door hem voorgelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) werden gemaakt, (iv) zijn verklaringen over de taken van zijn oudere broer bij AAH eveneens onaannemelijk vaag en beperkt zijn, (v) hij niet aannemelijk weet te maken dat er dwang op hem zou zijn uitgeoefend om zich bij AAH aan te sluiten, (vi) het niet aannemelijk is dat zijn vader enkel een schriftelijke bedreiging naar verzoeker, die analfabeet is, zou sturen, (vii) hij niet heeft geïnformeerd naar het lot van zijn jongere broers, die hetzelfde lot als hem dreigen te ondergaan, en (viii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Voor wat betreft de motieven die betrekking hebben op de vluchtelingenstatus komt verzoeker niet verder dan te volharden in zijn asielrelaas en de verklaringen met betrekking tot zijn vrees voor vervolging en dan te stellen het niet eens te zijn met de appreciatie van de commissaris-generaal. Het louter volharden in reeds afgelegde verklaringen en het enkel tegenspreken van de commissaris-generaal zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom de motieven van de bestreden beslissing volgens hem onjuist zouden zijn, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een dienstig verweer. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 2-22) vermog aan de voormelde motieven evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Verzoeker slaagt er dan ook geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt echter vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de "*UNHCR Position on Returns to Iraq*", dateert van 14 november 2016. Verweerder verwijst naar dit standpunt in zijn

aanvullende nota en de vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie van verweerder.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: “Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door beide partijen kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. IS komt in Irak daarenboven meer en meer onder druk te staan en wordt steeds verder teruggedrongen, weg van de hoofdstad Bagdad.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP’s”) op te vangen (“*UNHCR Position on Returns to Iraq*”, 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*ibid.*, nr. 40).

UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij

militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats.

Het voormelde geweldspatroon heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de meest recente informatie, toegevoegd door verweerder, dat het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad in november en december 2016 gevoelig is gedaald.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER